

Ψαυραύ

Το περιβάλλον

Η έντονη σκανδαλολογία και οι επιθέσεις του κ. Κουρή κατά στελεχών του ΠΑΣΟΚ, προσθέτει άλλο ένα κρίκο σε μία αλυσίδα παρόμοιων υποθέσεων που κατά καιρούς ταλανίζουν την Κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ.

Η εικόνα συμπληρώνεται από πλήθος «πληροφοριών» περί συμμαχιών των εκδοτικών συγκροτημάτων και των μεγάλων επιχειρηματιών οι οποίες κατατείνουν σε ένα κοινό παρανομαστή: πόλεμος συμφερόντων με επίδικο πάντοτε ζήτημα τον «έλεγχο» ή στην καλύτερη περίπτωση τον «προσεταιρισμό» της Κυβέρνησης. Υπάρχει βέβαια και η χειρότερη εκδοχή: ότι ο πόλεμος αυτός έχει σαν στόχο την ανατροπή της Κυβέρνησης Σημίτη, είτε δι' εθελουσίας εξόδου του ίδιου είτε δι' ευθείας επιθέσεως εναντίον του.

Το πρόβλημα

Σε μία πρώτη ανάγνωση, το πρόβλημα είναι ορισμένοι διεφθαρμένοι πολιτικοί και ορισμένοι διεφθαρμένοι επιχειρηματίες (άγνωστο πόσοι και ποιοι ακριβώς).

Το ψυχολογικό και κοινωνικό υπόστρωμα είναι η υπόθεση του Χρηματιστηρίου και βεβαίως το οικονομικό κλίμα της περιόδου. Ειδικά για το Χρηματιστήριο έχουμε επισημάνει και σε άλλες ευκαιρίες ότι σήμερα πια είναι «υποτιμημένη» και «καταδικαστέα» ακόμη και η συμμετοχή σ' αυτό. Υπάρχει ένα μείζον θέμα «εικόνας» η οποία είναι απολύτως αρνητική και πέραν όλων των άλλων εμποδίζει και κάθε πιθανότητα ανάκαμψης του δείκτη.

Αν τα πράγματα μείνουν στο επίπεδο της πρώτης ανάγνωσης (της απόδοσης των υπαρκτών ή ανύπαρκτων προσωπικών ευθυνών), τότε είναι απολύτως βέβαιο ότι θα εξυπηρετήσουν πολιτικά τη ΝΔ.

Εξάλλου ήδη η όλη υπόθεση εξυπηρετεί τη ΝΔ για προφανείς λόγους.

Χρειάζεται επομένως να δούμε τα πράγματα όχι μόνο στο επίπεδο των προσώπων αλλά και σε μία γενικότερη θεώρηση.

Χρειάζεται να κάνουμε ορισμένες κρίσιμες παρατηρήσεις για την ουσία του προβλήματος που θα μας βοηθήσουν στη στρατηγική και την τακτική μας:

- η εκτεταμένη αποϊδεολογικοποίηση και η κυριαρχία της ψυχολογίας των ατομικών συμφερόντων, παράγει ταυτόχρονα συμπεριφορές νεοπλουτισμού και διαφθοράς αλλά και λογικές αναζήτησης «αποδιοπομπαίων τράγων» (πολλές φορές μάλιστα είναι τα ίδια πρόσωπα που αναπτύσσουν και τις δύο πρακτικές όπως εν προκειμένω ο κ. Κουρής)
- η αδυναμία ενός σημαντικού τμήματος του επιχειρηματικού κόσμου -και ευρύτερα της Ελληνικής κοινωνίας- να υπάρξει στις σύγχρονες συνθήκες ανταγωνισμού με όρους υγιούς λειτουργίας και αποδοτικότητας, ωθεί σε αμυντικές, κοντόφθαλμες και αντικοινωνικές πρακτικές οικονομικής επιβίωσης
- το πολιτικό σύστημα και κυρίως το κομματικό σύστημα που προέκυψε μετά την μεταπολίτευση δεν κατάφερε να μεταρρυθμιστεί. Αυτή η ίδια η αναθεώρηση του Συντάγματος, αποτελεί κατά τη γνώμη μου, μία τραγική εμπειρία ασύνδετης, άστοχης και αναποτελεσματικής προσπάθειας. Αυτή η αδυναμία απομακρύνει τους πολίτες από την πολιτική, αφυδατώνει το κομματικό σύστημα και τον πολιτικό λόγο και απομειώνει όλο και περισσότερο την κοινωνική του νομιμοποίηση. Ισχυροποιεί κατά αντιστοιχία το ρόλο των μεγάλων επιχειρηματιών και των ΜΜΕ
- ειδικότερα το οργανωμένο ΠΑΣΟΚ, από ριζοσπαστικό ρεύμα αλλαγής μετατράπηκε μέσα στις δεκαετίες που πέρασαν, σε ένα σύνολο στελεχών που διαχειρίζονται την εξουσία. Αν εξαιρέσει κανείς ένα τμήμα στελεχών-«οργανικών διανοουμένων» οι οποίοι «εγκαλούνται» ακόμη από το αίτημα μιας καλύτερης και πιο δίκαιης κοινωνίας, οι υπόλοιποι απλώς (σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό) αναπτύσσουν τις κοινωνικές συμπεριφορές που περιγράψαμε προηγουμένως.

Ναί

σωστο
Βεβαιώσεις -
λαμπράκια

Τι να κάνουμε

Μέσα στο τοπίο που περιγράφουμε παραπάνω, ο Πρωθυπουργός της χώρας, όχι μόνο δεν πλήττεται αλλά αντίθετα κεφαλαιοποιεί (ίσως όχι στο βαθμό που θα του

αναλογούσε κάτω από κανονικές συνθήκες) τις επιτυχίες της Προεδρίας της Ένωσης και της ένταξης της Κύπρου.

Παραμένει το σταθερό σημείο αναφοράς της Ελληνικής κοινωνίας και δικαιώνεται για τις επιλογές του στην εξωτερική πολιτική της χώρας.

Οι όποιες πρωτοβουλίες θα πρέπει να διατηρούν αυτό το κοινωνικό και πολιτικό απόθεμα, το κυριότερο αν όχι το μόνο που διαθέτει σήμερα η ευρύτερη προοδευτική παράταξη.

Είναι βέβαιο ότι πρέπει:

- να μην ληφθούν αποφάσεις «εν θερμώ». Η όλη υπόθεση είναι σε εξέλιξη και οι διαστάσεις της δεν είναι από τώρα δεδομένες. Πρέπει να διαμηνύσουμε ότι ο Πρωθυπουργός παίρνει τις αποφάσεις του με γνώμονα το χρόνο και τον τρόπο που συμφέρει τη χώρα και όχι στο χρόνο και με τον τρόπο που επιλέγει ο κάθε ένας επιχειρηματίας και οι ιδιοτελείς σκοπιμότητες του καθενός. Ωστόσο θα πρέπει άμεσα να συγκροτηθεί μία ομάδα διαχείρισης της κρίσης η οποία να είναι σε θέση να αντιδρά γρήγορα, να συντονίζεται εύκολα και να έχει ισχυρή δύναμη επικοινωνίας,
- να επιδιώξουμε την αλλαγή της δημόσιας ατζέντας και την αποκλιμάκωση της συζήτησης (ειδικότερα σημειώνω την ανάγκη μιας «προληπτικής» επικοινωνίας της προετοιμασίας και των χειρισμών για το θέμα του ιού sars το οποίο ανεβαίνει διαρκώς στο priming των ΜΜΕ),
- να τοποθετήσουμε το πρόβλημα των καταγγελιών περί διαφθοράς στις πραγματικές του διαστάσεις. Να διαμορφώσουμε το κατάλληλο κλίμα λέγοντας ότι αυτό το κομματικό και επιχειρηματικό κατεστημένο που είναι το αποτέλεσμα μιας «παλιάς» αντίληψης και συμπεριφοράς, είναι αναντίστοιχο με την κοινωνική πλειοψηφία, τις προτεραιότητές της και τις δυνατότητες της σημερινής Ελλάδας,
- να επιδιώξουμε άμεσα την ένταξη σε επιτελικές θέσεις πολιτικών και κοινωνικών στελεχών που έχουν την «έξωθεν καλή μαρτυρία» βρίσκονται στο ίδιο πολιτικό ρεύμα με τον Πρωθυπουργό και μπορούν να «αλλάξουν» την εικόνα του στελεχειακού μας δυναμικού
- να δημιουργήσουμε έτσι το έδαφος, μιας μεγάλης πολιτικής πρωτοβουλίας που θα πάρει ο Πρόεδρος **μετά την Προεδρία**. Ο τόπος χρειάζεται μία

Κυβέρνηση και μία δημόσια διοίκηση-ατμομηχανές της σύγχρονης Ελλάδας. Με την έννοια αυτή χρειάζεται μία δομική μεταρρύθμιση με στόχο τη συνεκτική λειτουργία, τον περιορισμό των επικαλύψεων αρμοδιοτήτων και τη διαφανή και αποτελεσματική διαχείριση. Εννοείται ότι μια τέτοια πρωτοβουλία πρέπει να συνοδεύεται και από μία επαναξιολόγηση του υπάρχοντος ανθρώπινου δυναμικού. Χρειάζεται επίσης μία ιστορική τομή στο κομματικό σύστημα (είναι η μόνη ίσως επαγγελία του Κώστα Σημίτη που έμεινε ανεκπλήρωτη). Ο Πρόεδρος έτσι κι αλλιώς σημαδεύει με την παρουσία του την ιστορία της χώρας. Κανείς άλλος δεν μπορεί να πάρει μία τέτοια πρωτοβουλία, κανείς άλλος δεν έχει τα πολιτικά και κοινωνικά αποθέματα. Δεν μπορεί η σύγχρονη προοδευτική παράταξη να πορεύεται στο μέλλον με οδηγό τη «διακήρυξη της 3^{ης} Σεπτεμβρη». Χρειαζόμαστε μια νέα πολιτική διακήρυξη, χρειαζόμαστε την πολιτική και οργανωτική όσμωση με τον κοινωνικό περίγυρο της υποστήριξης προς τον Πρωθυπουργό, χρειαζόμαστε να τρέξουμε προς το μέλλον και όχι να καθηλωθούμε στο παρελθόν. Αυτή η διαδικασία θα οδηγήσει σε ένα ιστορικό συνέδριο για το μέλλον της παράταξης όπου όλοι θα κριθούν «εκ του μηδενός», το φθινόπωρο (έτσι θα ακυρώσουμε και τις διάφορες τακτικές της ΝΔ, η οποία κατά πάσα πιθανότητα θα θέσει θέμα πρόωρων εκλογών μετά την Προεδρία). Χρειαζόμαστε ένα νέο πολιτικό υποκείμενο. Αλλιώς θα διαχειριστούμε πιθανώς μία εκλογική ήττα η οποία δεν μας αξίζει και κυρίως δεν αξίζει στον Πρωθυπουργό και στη χώρα. Και θα την διαχειριστούμε με όρους κρίσης και όχι με όρους κινήματος αλλαγής και προοπτικής.

- τέλος προτείνω να παρακολουθήσουμε πιο συστηματικά την «εικόνα» των στελεχών μας που εμπλέκονται στις αντιπαραθέσεις και τις κατηγορίες και να αξιολογήσει ο Πρόεδρος μετά το Πάσχα το άμεσο πρόβλημα των προσώπων κατά περίπτωση.